

# Уводъ

---

## Историята на облѣклото като наука.

Историята на облѣклото е частъ отъ културната история. Всички видове облѣкла сж се появили поради климатически, етнографически, политико-икономически, религиозно-морални и артистически причини.

Изучаването на тази история е доста специална. Освенъ на архиолога-историкъ днесъ тя съставлява интересъ и на шивача, на лѣкаря-хигиенистъ и на художника.

Всѣки единъ отъ тримата я изучава отъ своя гледна точка, поради което не всѣкога сж на еднакво мнение. Много пжти лѣкарьтъ осжда онова, което шивачътъ създава и често пжти художникътъ остава на особно мнение. Най-свършено е облѣклото, когато и тримата сж въ съгласие т. е. да бжде то хигиенично, удобно, здравословно и красиво. Това е идеала, който се преследва въ изкуството на обличането.

Частно за шивача, историята на облѣклото дава идеи, обогатява фантазията му съ най-разнообразни форми, възъ основа на които той може да твори нови модели. Тя е, така да се каже, регулаторъ на неговото творчество.

## Произходъ и развитие на облѣклото.

Всички данни, съ които разполага днешната наука, говорятъ, че първобитниятъ човѣкъ е ходѣлъ голъ като животното. Дори религиознитѣ разкази на Библията увѣряватъ, че Адамъ и Ева, когато живѣели въ рая, нѣмали облѣкло, защото тѣлото имъ било покрито съ косми, които опадали, когато яли отъ плода на „познанието“, тогава тѣ се засрамили отъ голотата си и се покрили съ листи. Колко ясно и простичко е казана една голѣма научна и психологическа истина! Човѣкътъ е потърсилъ облѣкло, когато достигналъ едно по-висше духовно състояние, т. е. когато космитѣ опадали и той излѣзълъ отъ своето животинско състояние.

Допуска се, че люлката на човѣчеството е централна Азия, или най-малкото единъ по-топълъ климатъ около тѣзи области, кждето голиятъ човѣкъ е можалъ да издържа на климатическитѣ условия, докато излѣзе отъ своето животинско състояние. Ски-